

15. szám.
Április 11. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonpareille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapestben. FÜRDŐ-UTCA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

MINDENT LÁTNI SEM JÓ.

Elbeszélés írta JÓKAI MÓR.

Turbolya Béla tisztí irnok volt Baraboly Gergelynél, a sonkavári uradalom tisztartójánál. Az atyja Turbolya Mihály kasznár volt a szalonnadombi uradalomban. Mind a sonkavári, mind a szalonnadombi uradalom az esztergomi hercegrímás érseki javadalmai közé tartozott.

Baraboly Gergely, a tisztartónak, volt a szegény papoktól háromszáz forint évi fizetése; Turbolya Mihálynak pedig százhatvan, azonkívül egy kis depcsaszem, a mi a háztartáshoz szükséges. És ez a két derék oconom olyan jól tudott gazdálkodni, hogy ebből a csekély fizetésből nem csak tisztességesen megélt, sőt husz évi szolgálat után egyik egy százötvenezer forintos jószágot vett s azt kész pénzzel ki is fizette, a másik pedig Pesten egy két emeletes házat szerzett s hogy nem contóra, azt bizonyítják még érintetlen hagyott takarékpénztári könyvei. S e mellett fősvények sem voltak: ellenkezőleg házaik nyitva minden vendégnek, télen nyáron, a saisonban pedig e környék társas mulatságainak jól ismert gyűlhelyei. Es a mi legfőbb, a derék gazdászok gyermekeiknek fényes nevelést adtak, Baraboly úr kisasszonyai bécsi nevelő-intézetben nyerték világi műveltségüket, Turbolya úr egyetlen fia pedig, mikor már mindent kitanult, Magyaróvárott a gazdasági iskolában, két évet töltött még Velenczében és Florenczben, a festészeti akadémiákban.

Gazdászat és festészet? Ez ugyan nem rimzik össze hanem Bélánál még is összetalálkozott: mint hivatás és szenvedély. Atyja gazdatisztet akart belőle csinálni, ő pedig festő

akart lenni. Aztán volt egy vele született sajátsága, a mi a gazdatisztséghez nagy előny, a művészséghez pedig nagy akadály. — Igen közel látott. — Szemei abban a hibában szenvedtek, a mit az orvosok »látászükülés«nek neveznek; a szemszivárvány közepett a fényt áteresztő fekete kör alig volt nála nagyobb egy gombostű fejnél. E miatt Béla a távolban igen roszul látott s a mit meg akart nézni, ahhoz olyan közel kellett vinnie a szemeit, hogy pastellrajzról gyakran az orrahegyével felszedte azt a színt, a mit a kezével odarajzolt. Hanem ő azért szenvedélyesen rajzolt és festett, historia festés volt a genre-e; s oly tökélyre vitte közellátása daczára e tudományát, hogy egész csoportokat össze tudott állítani, úgy hogy az emberek bámultak, a kik látták, mint a hogy bámuljuk azt, ha egy vak ember viaszból mellszobrokat idomit. Mert csak az a bámulni való volt rajta; a képek határozottan roszak voltak.

Ellenben milyen nagy előny az a rövidlátás a gazdatiszti hivatásban! Milyen hatalmas inspector lesz az, a ki néz, meglát és még sem lát semmit! Az egész tisztikarnak kedvence fog ez lenni. Ispánok, kulcsárok, előjárók és alattvaló tisztok áldani fogják az eget, a ki őket ilyen derék emberrel megajándékozta. Gazdag ember fog lenni, maga sem fogja tudni, hogyan repül be az ablakán a pénz?

Hanem hát neki semmi kedve sem volt ehhez a háladatos pályához: ő festő akart lenni. Volt egy hírhedt szemorvos barátja, kivel Bécsben ismerkedett meg, az sokszor biztatta, hogy ő tudna azon a nagy bajon segíteni, mely művészetének akadály, a látászükülésen. Az a legegyszerűbb

H. 10.

mütét. Felyül a szemhártya fölött beleszurnak az embernek a szemébe egy lándzsával, azután belenyulnak egy ollóval, hosszas szíjat hasítanak a szemzivárvány hártájából, azt meg fogják egy csipővassal, s kikaparják egy gereblyével; két hétig keze-lába kötve marad az embernek; akkor feloldják a szemait, s ime látja maga körül az egész világot, s az egyik szemén van egy hosszú keskeny vonal, mint a macskakén.

Sehogy sem tetszett neki a biztatás. Nem tudja azt az a doktor, hogy kellemetességei is vannak a rövidlátásnak. A principálisnak van két kisasszonya: Zelinda és Mirabella. Zelinda az idősebb. Mivelt hölgy mind a kettő; s úgy látszik, hogy Bélával igen szívesen társalognak. Béla engedelmet kér a papától, hogy egyszer lefesthesse olajba Zelinda kisasszonyt. Az engedély megadatik s az ülések megkezdetnek: természetesen illő felügyelet mellett. Mama nemlétében a rokon gyógyszerészné, a garde de dames. A festő közel látó lévén, hogy az egyes vonásokat felvehesse, oly közel kell hajolnia a másolandó arcához, mint később a vászonhoz. E közeljárás felfedez előtte két szép fekete szemet, egy pár finom szemöldöt, egy görög profilu orrt; gömbölyű piros arcokat, finom metszésű ajkat és nem is hamis fekete hajfonadékokat. Azokat ő mind egyenkint híven lemásolja és ki is festi szépen. Hanem azt nem mondja el neki a gyarló szem, hogy a lefestett hölgy két szép szeme közül a jobbik kancsalit, hogy atiszta homlok nagyon keskeny, ellenben a szép pirosarc alól kissé szélesded, s a finom orr igen is hosszukás, s e miatt az arc lehet ugyan kellemes, a minthogy az is; de épen nem festői mintakép. A művész vásznán aztán mindez máskép üt ki, az egyes vonások híven el vannak találva, csakhogy a homlok széles, az arc keskeny, s itt meg a bal szem sandit. Hanem azért mindenki, a ki látja, el van általa ragadtatva, még a tisztartó is azt mondja, hogy ennél tökéletesebbet még Canova sem festett.

Csak maga a művész nincs megelégedve a remekével; mindennap talál rajta valami megigazítani valót, mindennap kell előtte ülni, mindennap még közelebről meg kell nézni a szép arc minden részleteit, s egyszer aztán olyan közel talál nézegetni, hogy a garde de dames gyógyszerészének úgy tetszik, mintha ez már egy csók lett volna. A modell filigpirul és felugrik s a művész zavarában azzal menti magát, hogy ő csak retouchirozni akart.

Hanem hát az ilyen csóknak következményei vannak: Két hét múlva az egész világ tudja, hogy Zelinda jegyben jár Bélával; most stafirozzák; egy évre Olaszországba fogunk utazni, azalatt a zsirhalmi számtartót nyugdíjba teszik, s visszaérkezve Béla beül a helyébe. Mindenki, papság és tisztség nagyon szereti azt az ifjút, a primásnak is gondja van rá. Ez időtől fogva Bélának hivatalos teendői abban öszpontosultak, hogy Zelinda kisasszonynak udvaroljon; s türes óráiban versket írjon hozzá, a melyek szinte olyan szép voltak, mint a festményei; külön minden szó igen szép; hanem együtt mindannyi még sem költemény.

Ez idylli boldogság közepett elérkezett a farsang. Zelinda és Mirabella kisasszonyok a közelfekvő esztergomi, tatai, győri és visegrádi bálokban, mint azt az akkori divatlapok bizonyítják, a rendes bálkirálynék között szoktak felemlítve lenni s Béla is szenvedélyes táncos volt.

Ebben is sok tréfás zavart okozott ugyan neki végzetes szemhíjája; elvitte a más táncosnéját, nem talált vissza a magáéhoz; lába ügyében akadó schleppekben, tyukszemekben irtóztató pusztitást követett el; belekeringőzött a középben ártatlanul néző közönség csoportjába; s ha valahol egy pár a teremben földhöz vágta magát, ő rendesen annak a pírának az egyik fele volt, hanem ez neki mind igen jó mulatság volt, s olyan kedélyesen tudott hozzá nevetni, hogy irigyelni lehetett.

Az XX-i hölgyvilágnak ezen a farsangon jótékony hajlamai különösen párosultak a kegyeletes eszmékkel. Nagyszerű bált rendeztek a városukban felállítandó kisedővő intézet javára, összekötte sorsjátékkal, melyhez a kijátszandó nyereményeket szinte maguk a derék hölgyek himezték, és ajándékozták. Hét vármegyét mozgásba hozó bál volt ez s mindenkinek elmondatot, hogy maga ő eminentiája a hercegprimás is meg fog jelenni egy órára ez ünnepélyen, mint fővédnöke a létrejövendő humanus intézetnek.

Annyival nagyobb kötelesség, hogy az uradalmain lakozó tisztség kisasszonyai és a táncképes tiszt fiatalok teljes számban megjelenjenek és a magas czélt előmozdítani segítsenek.

Sonkavárott a bált megelőzőt két hét a legszorgosabb előkészületekben tölt el. Zelinda kisasszonynak égszínké selyemrunája volt, rózsaszín dudorokkal, Mirabella kisasszonynak pedig rózsaszín ruhája, égszínké dudorokkal. Ez mind Béla iránti gyöngéd figyelemből történt így, hogy közellátó léte megismerje tánczközben, melyik az ő menyasszonya, és melyik Mirabella? A binoče segélyével a színek összeállításából ennyit kivenni képes volt. A gyógyszerészné, ki mint garde de dames volt a kisasszonyokat kísérendő, maga is jó korban levő özvegy, bár kissé elhízott; szinte kített magáért: elővette világos lilaszín gros de Naple ruháját, s hozzá veres zsenilből készült fejéket vett kiegészítésül; a mi annyit jelent, hogy maga is elmegy még táncolni, — ha viszik.

Béla természetesen, mint hü seladon, a hölgyekkel egy kocsia ment fel a bálba, szerényen a bakon foglalva helyet hogy a bálruhákat össze ne törje. Aztán az is természetes, hogy a bálteremben, mely épen felényi vendég számára készült, mint a menyői most táncolni akart benne, az első francia négyes után, melyben még menyasszonya mellett, s annak testvérével vis-a-vis volt; a mint a colonne felbomlott, a nagy szépségvásárban rögtön úgy elvesztette mind a kettőt, hogy rájuk nem talált többet; kereste pedig; el-el fogott egy égszínké ruhát, rózsaszín dudorokkal; volt az a bálban épen harminczkettő, s csak akkor vette észre, mikor már táncban voltak, hogy hisz az »szöke,« majd meg egy rózsaszínű ruhával foglalkozott a wálzerre, és csak akkor vette észre mikor már a földön heverték, hogy hisz az a kacsatói ispán vén francia gouvernanteja.

A közben pedig, hogy Béla ily hajtóvalasztatot indított Zelinda és Mirabella után, még jobban vadásztak ő reá Turbolya és Baraboly urak, a két papa: mind a kettőnek az a szándoka lén, hogy őt a hercegprimásnak bemutat-hassák: — a praesumptiv zsirhalmi számtartót.

Ő eminentiája ugyanis tizenegy óra felé, kísérettel együtt megérkezett az ünnepély színhelyére. A zene rögtön megszünttetett megérkezésére; a mit azonban ő eminentiája nem engedett meg: derék, szabad-

elvü ember volt: csak mulasson a közönség feszélyezetlenül: ő maga is gyönyörködni fog e világi mulatságban, melyre nézve egy számára elkészített piros bársony karszékben helyet is foglalt.

Ő eminentiája szokott ornátusában volt, szép lilaszín selyem papi palástjában, fején a kis gömbölyű veres camaora: igen jó kedélyű ur volt, szelíd biztató arccsal, mely nagyon hasonlított egy tisztességes matrona ábrázatjához; a miről tanúskodik egy az ötvenes évekből fennmaradt adoma is; a midőn t. i. a japáni követtség odafent járt Bécsben s ő felsége asztalához meghivatott, ugyanakkor még Ferencz József nem volt nős; s az asztalnál Magyarország primása ült mellette jobb felül, minden kitüntetésber részesítve. A japáni követek meg voltak elégedve mindennel; csak egy dolog felett nyilvánítá némi megütközését Szatzuma, a követtség vezére a miniszterelnök előtt: »hogyan lehet az, hogy egy ilyen fiatal Monarchának, ilyen öreg aszszonytságot adtak feleségül?« A primást a monarcha feleségének nézte.

Hanem hát a mint ez a történetben sokszor megtörténik; egy baklövés nem a közvetlen vadásznak, hanem egy harmadik embernek árt meg: ez a tévedés nem Szatzumának forrott a torkára; hanem egészen más ártatlan személynek.

Béla urfi, mikor már kifáradt a menyasszonya keresésében s megfőtt az idegen hölgyek tánczrakerekítésében, arra a gondolatra jött, hogy ő bizony nem szaladgál előre, hátra, mint egy bolond, hanem kisépeklélje, hol ül a garde de dames, a gyógyszerészné? ott majd állást foglal; oda vissza kell térniök, két tánczosnéjának vagy elébb, vagy utóbb.

Ezzel a középén ácsorgó férfi sereg között keresztül-kasul fúrva magát, végre megpillantá, a kit keresett: A lilaszín ruhát, a skarlátpiros fejjel; ott ült a tribunán. Ő tehát lesben várta, hogy a két kisasszony mikor érkezik oda? Walzer járta épen. A két kisasszony csak nem mutatkozott. E közben Béla urfi ilyen formán kezdett okoskodni.

»Ez a patikáriusné ott ül már kilencz óra óta magában. — Senki sem viszi tánczolni. — Ha én most oda megyek hozzá, szentül azt fogja hinni, hogy tánczolni livom. És ha azt nem teszem; hanem a helyett a kisasszonyok felől tudakozodom nála, ez nagy gorombaság lesz tőlem. — S miért tegyem én ötlet ellenségemé? — De mit is vesztenék vele, ha felkérem egy keringőre? — Igaz, hogy nehéz alak, de meglehet, hogy jól tud tánczolni. — Ha elesem vele, nem én esem nagyobb. — Ugyan miért ne vihethném el egy fordulóra? — Örök hállára kötelezném le általa. Talán még másokat is felbuzdítanak a példa által s igen jó mulatságot szereznek szegénynek. Én bizony felkérem egy tánczra.

Azzal megkeményítve szívét, hóna alá csapva Chapeau Bas-ját, biztos lépésekkel indult meg a lilaszín costume felé, s mikor két lépésnyire ért szeme elé, meghajtá magát előtte udvariasan, s a leguriasabb orrhangon hallati lovagias felhívást.

— Nagysám! Lehetek e szerencsés önt egy forduló keringőre megnyerhetni?

Mire a megszólított lilaszín öltöny részéről a menydörgő hangú válasz érkezett vissza.

— Vade retro, ins ane! (a mi körülbelül annyit tesz, hogy pusztlj innen, te feleszű!)

A szerencsétlen! ő eminentiáját, az érseprimást kérte fel egy tour walzerre!

A kétségbeesés, a mi e balfogást követte, leirhatatlan. Nem elég a hallatlan nevetség; de még a zsirhalmi számtartóságnak is vége! Ez a jóvátehetetlen megbántása az egyházi fejedelemnek! Nevetség és szentségtörés, örültség és hazafurulás egy tényben! Ily kegyes főpapot, apáinak jóltevőjét, saját jövődjének urát így megbántani! Apa, ipa, menyasszony mind tönkre voltak téve. — Csak Béla nem veszté el önbizalmát.

Ez a botrányos tévedés ellenkezőleg egy nagy elhatározást értelt meg lelkében. A zsirhalmi számtartóság ügye most már a végzetes első bemutatás által nagyon megnehezült; de hisz ő annál magasabba tör. Követi hajlamát, a művészetet, s leküzdí annak legfőbb akadályát s egyuttal bosszút is áll a saját vaksi szemén, mely neki e keserűséget okozta. Felmegy Bécsbe felkeresi azt a szemervos barátját, a ki képes macska szemnyílást vágni az ember pupilláján: műtözze meg. Aláveti magát minden orvosi kintzásnak.

A műtő szemész a mint kezébe kaphatta Béla fejét, lándzsával, ollóval, csipővassal, harapóval neki esett a szemének; s három hét múlva Béla olyan jól látott, mily akár-melyikünk: nem volt többé myops; nem kellett az orrával kisérni a crayont, mikor rajzolt; ép szeme világa lett.

Mennyivel más lett egyszerre a világ előtte, mint azelőtt volt! Mennyivel szebb. Kivált a festmények! S kivált az asszonyok! Nem tudta melyik inkább?

De még is inkább az asszonyoké az elsőbbség. A Belvédére, az Eszterházy-galleria műremekei maradjanak későbbre; most legelőbb is haza Sonkavárra, az epedő menyasszonyhoz.

Alig várja, hogy a kocsirol leszőkhecsék, a cselédek mondják neki, hogy a kisasszonyok-odakinn vannak a téli kertben; rohan hozzájuk; a kamélia lugosból két hölgyalak közelit feléje: az egyik egy magas sylphid termet, ragyogó szemek; istennői arc; a másik is egy tisztességes hajdon, de nagyon közönséges vonásokkal, és kissé kancsal szemekkel.

Béla mindjárt ráismer az igazira. Ez az ő eszményképe, kit magának álmában alkotott; ez a sylphid, ez az angyal, ez az istennő. Odarohan hozzá, hogy átölelje, megcsokolja. Azonban csók helyett két ellen álló tenyér tapad a szájához s az átölelt hölgy félboszusán, félnevetve szabódik.

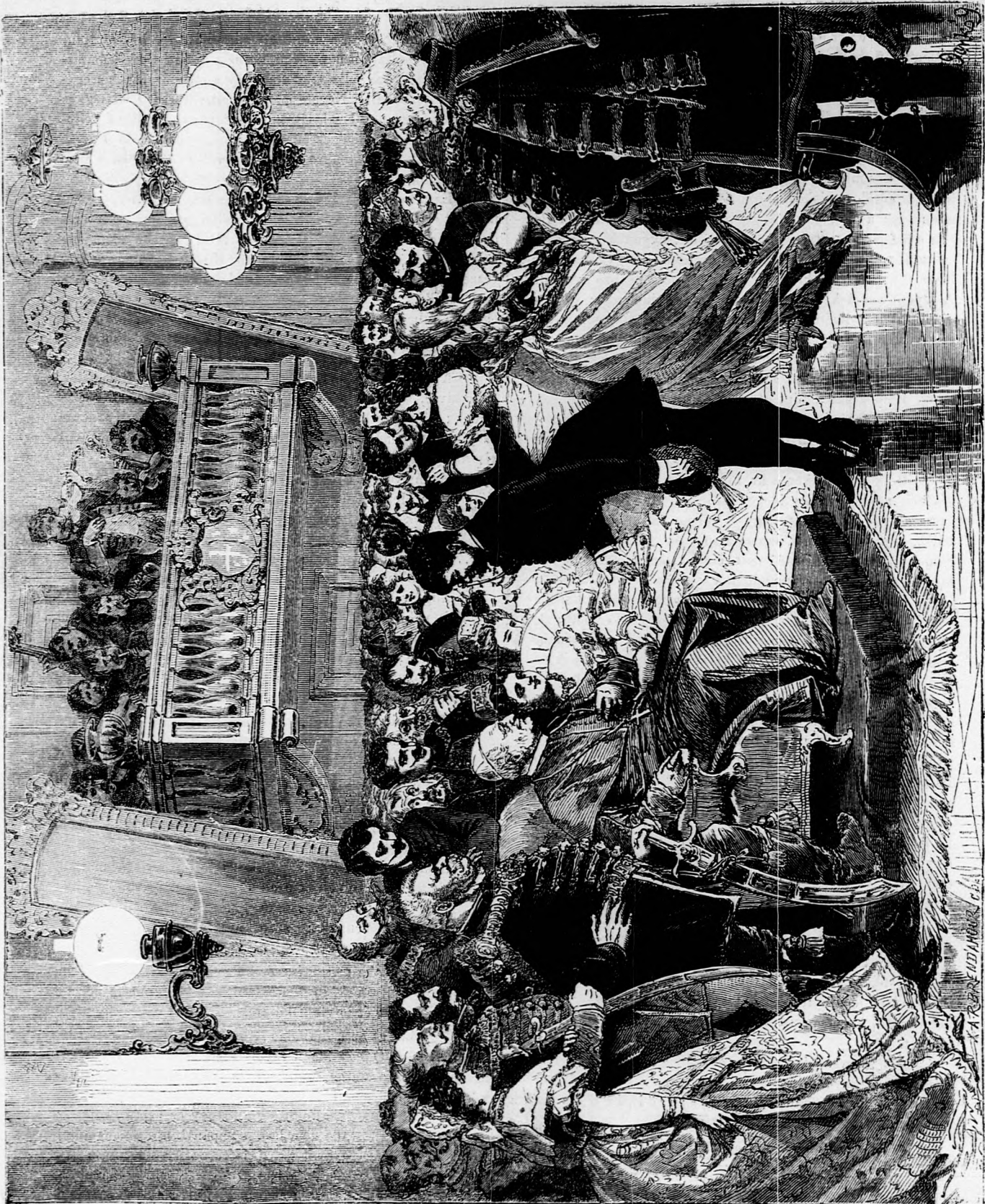
— Ne bolonduljon, Béla! hisz én Mirabella vagyok, ott a néném Zelinda, a másik.

Béla karjai lehanyatlottak és szíja nyitva maradt. Ez a másik persze, hogy nem az az eszménykép volt, a kihez ő a verseket írta; a kit vásznára lefestett, ortávólból nézve láthatta ő csak e vonásokat szépeknek. Hisz ez így egy mindennapi kép.

Nagyot sohajtott ő is, Zelinda is, ki a tévedést semmikép nem tudta neki megbocsátani, s többet rá sem nézett; még a jeggyűrűjét is visszaküldte.

Egyébiránt ez a csalódás semmit sem változtatott Béla szívviszonyán. Ő egy ideálba volt szerelmes, a kit rövid látó korában csak pastellel, aquarell és olajszínekkel előállítva tudott egyetemlegesen felfogni; most egyszerre megkapja a látását; s ime az ideál előtte van. Hogy ez nem ugyanaz, a kivel ő jegyet váltott, az nem baj. A papának utoljára is mind-egy, ha a kisebbik leányát veszi is el az a völégény, a ki a nagyobbiknak volt szánva. Ezentul udvarolt Mirabellának.

Egy holdvilágos estén a nyárfák alatt sétálva ily rokon-

Mindent látni sem jó.

szenves eszmecsere szövődött az új combináció szerinti pár között.

— Nagysám! szólt Béla. Szereti ön a békakurutytyolást, birkabégetést, kolomphantot?

— Nem igen nagyon.

— Az pedig lesz elég a zsirhalmi majorban. — Hát a kukoriczafosztást, a buzarostáltatást, kendertiloltatást, disznóöletést, milyen mulatságnak találja ön?

— Szeretek ott nem lenni.

— Vo't már egyszer Zsirhalmon ugy-e? Látta az öreg szántartónét, a mint a tüzhelynél a szappant főzte, a feje úgy bebugyolálva tarka keszkenőbe, hogy csak az orra látszott ki belőle; a két keze bekötve ronggyal; ez volt a keztyű; a reklijén fénylett a zsír, s három kötény volt eléje kötve, annak a korczában egy akkora csomó kulcs, mint a porkoláb-nak. Ez a zsirhalmi divat. Ugy-e nem szeretné ön azt viselni?

— Isten örizz! Elfutnék magamtól.

— Akkor a szalonadombi számtartó is együtt futna önnel. Már tudniillik ha az én volnék.

— Ne tréfáljon.

— Dehogy tréfálok. Én nem leszek gazdatiszt; hanem fölmegeyek Bécsbe, s élek a művészetnek. Kisasszony! Nem szép volna-e az, ha ön az egyik szobában a zongorán játszana Chopin ábrándjait, én meg e lelkesítő daloknál festeném a másik szobában a nagyszerű csataképeket, a mik világhírűvé tesznek egykor; csak úgy árvezetik majd fel mindenféle anglusok, husz, harmincezer forintig. Aztán önt is oda festeném a képre.

— Engemet? Hogyan?

— A mint a haldokló hős sebeit bekötözi.

— Jaj, én azt a viláért meg nem tudnám tenni; mert én elájulok, ha csak azt látom is, hogy valaki elvágta az ujját.

— S hátha én magam volnék a haldokló hős; nem venne-e föl karjaim?

— Mondja el azt a papának.

Béla e buzdító utasítás után sietett Baraboly urhoz, szíve titkát kitárni, hogy ő Mirabella kisasszonyt nőül veszi s viszi fel Bécsbe.

Baraboly ur okos ember volt. Ismerte a különféle gazdasági czikkek aratási és szüretelési különlegességeit, Zelinda kisasszony olyan, mint az aszu szőlő: mentül később szüretelik le, annál jobb bor lesz belőle: s mentül tovább tartogatják, még annál jobb bor lesz belőle; várni lehet vele jóra való vevőre, a ki megadja az árát; ámde Mirabella kisasszony olyan, mint a repce: azzal nem szabad sokat várni; ha egészen megérik, elpörög; ha sebesen be nem takarják, rájön egy eső, megfűlled; ha mingyárt nem jön érte a vevő, megdohosodik; azt hát hirtelen levágni, behordani, elcsepelni, eladni s hálát adni az Istennek, mikor már nin esen a rak-tárban.

A másik apa is megnyugodott a változásban; ráadta atyai áldását ezen szavakkal.

— Ilyen bolondnak, édes fiam, mint te vagy, más nem is lehet párja.

Az ifjú pár aztán bejárta a menyegzői utban Olaszországot; Béla ismerettségét kötött Michel Angeloval, Rubenssel, Tintorettoval, s aztán letelepedett szép feleségével Bécsben, s festett csataképeket.

Ámde nagyon hamar bebizonyult rajta, hogy a művészet is csak olyan, mint a zsirhalmi számtartó gazdasága: ha az isten ad reá esőt, és napfényt, van jó termés; ha nem ad, nincs. — Hiába szántja azt a vásznat a crayonnal, hiába trágyázza terra di puzzolival, terra disienával, sárgányvérrel; hiába boronálja be vidraszór esettel; az Ur nem ad rá esőt és napfényt; inséges lesz a termés s soha sincsen aratás.

Igazi kéz, láb, emberfej volt az mind, a mit ő összefestett, csakhogy azok mind nem tartoztak egymáshoz; a hős ott a képen úgy tesz, mikor meg akar halni, mintha álmából kelne fel valaki ásitozva, a mérges ellenség arca igen híven tükrözé vissza a gyomorgöres kinjait, a hőst ápoló menyszony arczáról le lehet olvasni ezt a mondást: »ugyan keljen fel már, kész a kávé!« s a mellékalakok azon látszanak tanakodni, hogy nem kelle-e ezt az esetet feljelenteni a rendőrségnek? — Az öltöny pedig mind úgy állt az embereken, mintha esős időben megizott s aztán egyszerre megfagyott volna rajtuk.

Mindig gyilkos csataképeket festett, ez volt szenvedélye; és soha sem sikerült neki elhitetni a nézővel, hogy azok ott a vásznon csakugyan ellenségek. Hasztalan járnak keresztül egymáson dárdával, pallossal, hasztalan hevernek kibontatatlan gumolyban a leghetetlenebb fizamokkal; az ember még is csak azt hiszi róluk, hogy tréfálnak.

De ő azért csak festett. Reggeltől estig mindig festett. Még este lámpafénynél is festett. Engedvén a feleségét jó barátok, új ismerősök által operába, balba kísértetni. Ő az alatt ellenségeket komponált.

Egyszer aztán gondolta magában a szép asszony: »no ha te olyan nagyon kívánod tudni, hát majd én megmutatom neked, hogy milyen az az ellenség?«

Sikerült Bélának valahára egy vitézi négyes párbaj embernagyságu tableauját a műtárlathoz fölvetetni. Kívánsi volt a kritikára.

Az pedig mindössze annyiból állt, hogy a katalogusban a csatakép alá azt nyomtatták: »Négy anglus whisztezik a kávéházban. Csendélet, Turbolya Bélától.«

Ez keserű lapdaes volt. Eszébe jutott, hogy hiszen van módja azt megédesíteni. Ott hagyta atelierjét s fölkereste szép neje boudoirját. Annál éppen egy uhlanus tiszt volt kitégatóban. Akkor aztán megtudta Béla, hogy milyen az az ellenség? A szemorvos operatiója most lett csak tökéletesen befejezve.

Látott már nagyon is jól!

S mikor aztán ilyen nagyon felnyílt szemmel visszament festőműhelyébe, sorba nézte a falra felaggatott képeit s azt is meglátta, hogy bizony silány kontárművek ezek valamennyien! . . .

És aztán elgondolkozott azon, hogy mennyivel jobb volna közellátónak lenni a zsirhalmi nádas házban, s hallgatni a birkák bégetését, s Zelinda perlekedését a cselédekkel; öletni a disznókat, mérteni a gabonát, — pihenő órájában

csataképeket festeni a ház falára, — s aztán odafektetni fáradt fejét a szelid hű feleség ölébe és himni azt, hogy festményei remekművek és hölgye a szép eszményképe.

Egy nap azután e szókkal toppant be Béla hirhedett szemorvosához:

— Barátom: nem tudná-e megint özszeragasztani a szememet?

A könyvárus boltból.

Egy budapesti könyváruhoz azzal a kérdéssel fordult egy góthai és egy frankfurti collegája, világosítaná fel őket, hol fekszik és milyen város Budapest? Semmi földirati munkában nem találják, pedig véleményök szerint valami nevezetesebb »marktfeck« lehet Magyarországon.

Bizonyisten igazuk van!

*

Egy másik helybeli könyváruhoz, kinck az a dicsegetésre méltó tulajdonsága van, hogy cupa sült német segédek tart, elküldött valaki »Fleischer születési munkájáért.«

A segédek vissza üzennek, hogy bizony az már elfogyott, de ime itt küldenek három hasonló tárgyú munkát, melyek sokkal kitünőbbek a keresett műnél ebben a szakban. Válaszson magának belőle egye az illető.

A három elküldött születési munka czime ez volt:

Bethlen: »Szőlőművelés.«

Miskolczi: »Szőlőisme.«

Molnár: »Szőlőszet.«

No ezekből aztán jól meg lehet tanulni a — bábaságot.

Római szent ereklyék.

»Az istentelenül megrabolt, gyáván magára hagyott s gyalázatos módon sanyargatott szentséges atya tömlöczéből való alomszalma, mely árultatik a római piaczkokon, egy szál ára 10 centime, egy egész zsupé 10 frank. Fele ennek Péterfillér.« Lásd Sarcey XIX-me sícle.

Haszontalan tudnivaló.

Tóth Kálmán íróársunknak baja lett Baján. Egy revolverrel babrálván, mint minden, amit kezébe vesz, elsült a kezében. A jeles költőnek fejtezőjén ment be a golyó s a talpán jött ki. Szerencsére még se lett semmi baja, mert e revolver megvizsgáltván, ártatlan irodalmi püstpölynek találtatott.

Tisza Lajos és Kerkápolyi volt miniszter urak körutazást tesznek Olaszországban. Hallomás szerint a körutazás csak ürügy, Tisza Lajos pápai testőr lesz, míg Kerkápolyi egy kolduló szerzetrend főnöksége iránt tesz lépéseket, jó lábon állván Pápával. Ez utóbbinál kétséget sem szenved, hogy hivatását betöltendő, nagy ajánlatára szolgálván neki kölcsönkeresési finantz-operációi.

A nyitramegyei tisztikar testületileg beadta lemondását, miután a pozsonyi esküdszék nem akarta róla levenni a vádat, hogy az országban ő a legcorruptabb. Nyitra megye most az egykori vacsorapártból szándékozik rekrutálni tisztikarát, mint mely az állandóságra több garanciát nyújt.

† **Patti Adelina** nevének Adolfra kért megmagyarosítását a belügyminiszter Ágaira való tekintetből megtagadta.

> **A 9-es bizottságban** váltig emlegették, hogy hazánkban a gazdaságot emelni kell, úgy hogy végre buzgóságunkban a keszthelyi intézet felfüggesztését indítványozták.

⊙ **Beköszöntött az országos meleg eső**, ez a legnevezetesebb ujdonság. Hogy kikél erre a föld alól minden — actia.

□ **A magyar királynő szerezcsene** nagy feltűnést okoz Afrikában. Mert az ott nagy ritkaság. Köztünk nem tudott feltűnni, a fejér embernél több levén nálunk a szerezcsen, a kit sehogy sem sikerül fejérre mosdatni.

× **Az »égből esett menyei levél«** tudatja, hogy Sisa Pistát a váci püspök rejtegette magánál s vacsorával traktálgatta s mikor el akarták fogni, reverendába bujtatta. Ebben sokan az internationalis szövetkezők egyetértését látják.

Római szent ereklyék.

»Az istentelenül megrabolt, gyáván magára hagyott, s gyalázatos módon sanyargatott szentséges atya hü képmása a börtönben, amint ellenségeiért imádkozik. Természet után fölvéve. Ára egy-egy képnek 50 centime, aki azonban valamely szent egylet tagjai, azoknak 20 centime. Fele ennek is Péterfillér.« Lásd ugyanott.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Montam in mindig, hogy annak a Kerkapolyinak jó ideái vannak s nincsen is neki más baja, csak az, hogy akkor jutnak zeszibe, mikor már nem veheti nekik semmi hasznát.

Jaj in idezs istenem! minő egészen más volna most a világ, ha Kerkapolyinak akkor jutna volna eszibe Olaszországba utazni, mikor ő még finanszminiszter volt! Nem let volna akkor se krach, se insig, se deficit. Usznan mindenfile jobban nyakig.

Nem teccik hinyi, tekintedezs barátom uram? no már azt pedig csak tesig elhinyi, ha mondom. Mert azt talán csak megtetszik engedni nekem, — meg tekintedezs Göthe barátom uramnak, — hogy Olaszország az a zország, „wo die Gold-Orangen blühen,« hol arany narancs pirul.

No már most ha Kerkapolyi akkor utazta volna Italiába, mikor még ő volt a pinzügyminiszter: hozta volna enyhány kocsi-derikkal abul az arany pomarancsbul. Az ott olyan olcsó, mint fagyos alma Bergengocziába.

Akor aztan arany narancsot úgy értékesítete volna, hogy aranybul csinálta volna ircz-alapot magyar nemzeti banknak, kifizette volna status adosságot egészen, ípitete volna vasutat, csatornyat, palotát, — isz mig mindig megmarata volna narancs leendő unokainak, akit agyon isz neki a jó isten mentül többeket.

Mirt nem kirdezte meg engemet? Az az arany narancs isz iri legalab anyit, ha nem többet, mint burkus talirok.

Most már — kiső.

Tekintedezs barátom uramnak
alazatos szolgálja

T. Z.

Isztrikucz és Naszalmicseszkul.

Isztr. Mégis csak nagy pénzügyi kapacitás az a Ghyczy.

Nasz. Hisz az régi dolog.

Isztr. De hát azt még se tételezte volna fel róla senki, hogy alig kezd meg pénzügyi működését, azonnal megeredjen a várva várt csendes — eső.

A kávéédesítés tragoediája.

(Romantikus ballada a lovagkorból.)

Büszkén mereszti föl az ősi vár

(A kávéházi „kaszsa“) falait;

Körötte folyva zug hatalmas ár.

(A viszhordó pinczér, ha elcsuszik.)

Mélázva ül a szép „vár szüze“ bent,

(Mert szűk a hely, sétálni nem lehet.)

Szeme a távol kék ködén mereng,

(Mit rossz trafik- dohány-füst képezett.)

Méláz, mereng. Hajh! mert a hü lovag,

(Valami kicsapoott vén lump diák,)

Keresztes-háboruba elballag.

(Az apja tolt rá házaszárgigát.)

De csitt! mi nesz? Távolból ló nyerit,

(Csak egy pudli visitja el magát.)

S feléje délczeg ifju közelit.

(Kissé pupos, de félszemére lát!)

És kezd beszélni: »Ó Amália!

Te málé... nem! te méla lányka, mondd:

Kávémbe még czukort adnál-e, ha

Ajkaddal kellene átnyujtanod?“

A szűz e szókra dühvel így kiált:

»Mit rut ripök? az ördög elvigyen!

Czukort arczodra csókkal ó ki ad?

Kacsókkal és nem csókkal: úgy igen!«

A meggyalázott most boszura kel;

S megadni, mit a más ígért neki,

Kardját... azaz karját emeli fel:

De egyet gondol és még sem teszi!«

»Nőt bántani? nem fér lovaghoz a!«

(Mert őt ragadta egy pinczér nyakon)

Szólt méltósággal és eltávoza,

(Biz őt kidobták, nem tagadhatom.)

Boszuja ám kívül sem hüle ki;

(Bár ő egy pocsolóba hullt bele.)

De nem tettel kívánja tölteni ;
(Mivelhogy arra nincsen ereje!)

Hanem a szüzet elátkozva szól :
(Miközben tisztogatja a sarat.)
»Leljen ki a hideg mindannyiszor,
Ha valaki kívánja csókokodat!«

.....
Széthullt a vár rég ; (a krach ölte meg!)
De most is : kávéd édesíteni kérd
A kaszszírnét s kileli a hideg.
(Ha nem is a csóktól, de csókokéért!)
A bős lovagnak átka fogta meg.

Egy világfájdalmas poétához.

Irt sebeidre keressz?! Minden lap hirdeti azt, hogy
Mely orvos gyógyvit ily szerelem-beteget.

Spiritus.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Halotta már kend, hogy a József téren meggyuladt egy asszonyosság az eldobott gyufától, aztán meg a Király utczában is egy, meg a Széchenyi téren is egy. Három egy hét alatt. Mégis csak vigyázhatna az a Thaisz kapitány, hogy az urak ne dobálódznának oly könnyedén azzal az égő masinával. (Nemcsak abban van ám a hiba, asszony. (Hát még miben?) Hát abban is, hogy ezek a fővárosi dámák olyan gyulékonyak.

— — (Harmincz esztendő s ludat mutogatnak Debreczenben.) Nem lud az, hanem — kacsa. (Dehogy kacsa, valóságos liba.) No hiszen utoljára az sem volna valami nagy csoda, mert én annál öregebb libát is látam eleget. (Meg ne mondja kend, hogy hol? mert soha se békülnek ki velünk a szomszédok kisasszonyai.)

KRÓNIKAS ADOMÁK.

Dienes Lajos.

Szegény Lajos bácsi, mintha most is látánám, mily szeretetre méltó módon káromkodik az »Üstökös« felett, hogy neki most abból két teljes columnát tele kell viczczelni, pedig mennyire fáj a záp foga.

Bizony ennek már több, mint tiz esztendeje. 1863-ban szerkesztette az »Üstökös«, mikor Jókai Mórt, Kakas Mártont, Tallérosy Zebulont meg azt a bizonyos csizmadiát egyszerre látta el ingyenszállással az atyáskodó gondviselés a Károly-kaszárnyában.

Tehát két oldal volt még hátra. Ebből gyanítható, hogy már szombat este volt az idő.

Nagy félenken oda lépek hozzá s azt mondom neki: hátha segíthetnék valamiben?

Lajos bácsi végig mért tetőtől talpig, onnan meg vissza fejtetőig. Nem hiába volt nagy »gyermekbarát«, de meg is tudta óvni a fiatal embert a legnagyobb gyermekbetegségtől, az elbízakodástól.

— Majd elmégysz innen! Azt gondolod, az is olyan munka, mint a plajbászhegyezés.

— Hiszen irtam én már egyetmást az »Üstökös«-be titokban, a mi meg is jelent — bártorkodám megjegyezni nagy szerényen.

— Micsoda! hát igazán irtál?

— Nem valami jót, nem is valami sokat ugyan.

— No drága barátocskám, az is olyan munka lehetett, mint mikor híre érkezett, hogy itt jön Jellacsics. Össze álltak a nagy úri dámák, Batthyányiné, Károlyi Györgyné, Zichyné, meg még vagy harmincz, aztán kivonultak nemzeti zászlók alatt a budai hegyek közzé — sánczot hányni. Volt mindegyiknek a kezében egy akkora ásó, mint egy evő kanál, — ezüstből. Nos öcsém, mit gondolsz, miféle sánczot lehetett az ilyennel hányni? Biz az nem mentette volna meg Budapestet. — Lásd, ennyit használ a te irkafirkád is az »Üstökös«-nek. Most pedig eredj dolgogra!

Aztán televiczcelte a két oldal »Üstökös«-t a jó öreg maga. Nem látszott meg rajta, hogy rossz kedvében cselekedte.

Szerényen, megvonulva élt s mikor meghalt is, oly csendesén tette, hogy csak akkor értesültünk róla, mikor már eltemették.

Megérdemelte az »Üstökös«-től, hogy e néhány sorral tisztelje meg emlékét. Nyugodjék békével!

aptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

L. akása Státió utca 30-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

LÁNG LIPÓT ÉS TARSÁ

1-ső nemzetközi hirdetményi iroda fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpénzekre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók nagygyűlése

Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerártaiban.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményit rje és fogadja el.

FIGYELEMBE

ajánlom dús raktáramat kész női ruhákban és felöltönyökben nagyon mérsékelt áráért, ezenkívül nagy választék fekete és színes selymekben, valamint legfinomabb ruhakelmék és mindennemű mosószövetekben feltűnő olcsón

SONNENFELD MIKSA

divat-raktára és kész öltöny-terme hatvani utca,

BUDAPEST.

Minták meggyőződés végett kívánatra bérmentve küldetnek, megrendelés utánvétellel azonnal eszközöltek.

Tavaszi és nyári idényre!

Csikos selyemszövetek (legújabb küldemény) 1 frt.
 fehéralapszínű csikos 1 ft 25.
 Fekete taffota és Nobless 1 frt 25 kr.
 Faille 1 „ 55
 7/4 széles fekete Ternó — „ 80
 Ir selyem-Popeline minden szemben . 1 „ 10
 Fekete selyem bársony 2 frttól 6 frtíg.
 Gasiere a legdúsabb választékban 30 krtól 90 krig.
 Nagy készlet a legvilágosabb francia Jaco
 nat, Crettone, Barége, Grenadins meglepő olcsó
 árak mellett.

Sgalitzer és Schönfeld,
 Budapest, bálvány-utca 1. szám.

1000 forint

fogadásul,

hogy az egész birodalomban, és sok más országokban senki sincs, ki miként

BRAUSWETTER JÁNOS,
 chronometer- és műórás: **SZEGEDEN** szülővárosban

12 éven át külföldön és a francia Szeicz legjobb órágyáraiban az óraművészetben minden titkait magává tette, a hozzávaló gépeket beszerzte, és

Münchenben

sz elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közelített eredménnyel letette volna; ki továbbá fizetése 26 évi fúállása óta annyi órát és mundezeret, újakat negyint javításokat, saját tálalmányu gépeket és eszközök segélyével, 40 évi tapasztalat alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és személyesen a zseborákat függő vagy fekvő, egyszerű minden helyzetben és tázkódásokban oly arányosan és pontosan szabályozva adta volna át a t. cz. közönségnek, mint azt ő tette és jövőben is tenni fogja. Azonfölül tölem minden óra veőjre egy 10 évi és minden javítás megrendelője 5 évi rasbeli jótállásról szóló irat-t kap, használati utasítással együtt.

Hogy a mondottak folytán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legintányo-abbak az magától értetk. Igen gyakran ismétlődő utárendelések és dícsérőlevelek, es. k. katonai és polgári egyenértő valamint órásktól még fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékok t. m. nvtelen száma mik a mondo tak igazságát megerősítik, nálam meg ekin t. tők. Ily. mű sláírások több budapesti heilapokban közzétett hírdetéseiben is bemfoglaltanak, és itt is csak helyszükre miatt maradt ki. Segédek nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szinten bizonyíthatják.

Arany- és ezüst-órák és láncok a m. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltatvak és minden nemben a legnagyobb és ledriszab választékban kaphatók.

Árjegyzék:

Férfi órák.	Frt.	borz. kristályüveg.	42,45,55,65
Ezüst hengeróra 4 rubinnal	10-12	ugyanaz duplatokk.	62,65,70,80
aranysegél.		valódi remontoir horgonyórák	
ugról.	13-14	kristály üveggel	65, 70, 80, 90
dupla tokkal	15-17	ugyanaz dupl.	100,110,120,160
kristályüveggel	15-16	Hölgyórák.	Frt.
horgonyóra 15 rubinnal	16-18	Ezüst hengeróra 4 rubinnal	13-16
dupla tokkal	18,20-22	Arany órák 3-mas számu (18 karatos)	
angol horgonyóra	15 rubinnal	hengeróra 4 és 8 rubinnal	
kristály üveggel	18, 20, 22-24	ugyan. dupla főtől	38, 40, 45, 48.
ugyanaz dupl.	22, 24, 26-28	horgonyóra 15 rub.	42, 45, 48, 50.
valódi horz remont. tilénél		ugyan. duplat.	50, 52, 58, 60
folthozható kristály üveg.	30,32,35	ugyanilyenek zománcozva	
ugyanazon duplatokkal			80,95,70,80.
	35,37-40	Serkentők órával együtt 7 ir. gver-	
Arany horgonyóra 3. szám. (18 kar.)		ivágyújával 10 ft., 8 napos 12 frt.	
15 rubin.	36, 38, 46, 50.	Ezenkívül minden egyéb kívánható,	
borz. duplatokk	55,58,65,70	óra kapható, úgy munkás-órák is.	

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját tálalmányu új készülékkel, melyeket a tokon kívül, legyen az 1,2 vagy 3 nehezéssel, mind egyszerre fölhozni, ugyszintén megindítani és a mutatókat igazítani lehet. — Körülményes leírás és árjegyzék kívánatra ingyen küldetik. Ezüst óraláncok 3-8 frtíg, hossznk 6-15 frtíg, 3-mas számu aranyláncok rövid 15-70 frtíg, hosszn 35-100 frtíg. Órák melyek nem tesznek, kívánatra készséggel kieserelhetnek. Órák, arany s ezüst a legnagyobb árig cserébe elfogadjatnak. Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése vagy utánvét mellett pontosan teljesít etnek

megküldi a legújabb

lotto-nyereményjegyzéket

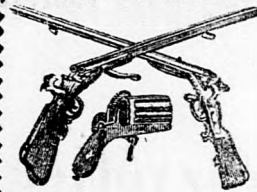
1874. évre,

ORLICÉ R. matematikai tanár Berlinben, Wilhelmstrasse Nr. 125.

Kérdézősködésekre azonnal válasz adatik.

Az ily kérdézősködés annál járnia osb. ha tekin-
 tetbe veszszük a lapunkban is oly számtalanszor kö-
 zétett hála- és elismerő-iratokat, valamint azt, hogy
 a lotto megszüntetése bizonyosan bekövetkezik.

D. A.

KERTÉSZ és EISERT

Pesten, Dorottya-utca 2. szám, a „magyar király” című szállodával szemközt ajánlják a következő

SPORT-CZIKKEK

dús választékát:

Vadászfegyverek.

Egysövű percussió fegyverek félig agyazra frt 6.50, 7.25, végig agyazra pat-csavarral frt 7.50. Rubancsová madárfegyverek frt 12.50, fu-fegyverek frt 9.25 12 frtig.

Kétesövű percussió fegyverek vascsővel, diófa aggyal frt 13, patent-csavarral frt 14.50, finom Rubancsovák frt 20 22, finomabb különönné damaszkóvakkal frt 23, 26, 30, 33, 36, 42.

Hátultöltő kétesövű

Lefauchaux-fegyverek. 12-es és 16-os caliberűek Rubancsovakkal 34-42. Moire, patkoszeg, róza, angol és Bernard damaszkóvakkal. kiállításuknak megfelelő arányban 50 frttől kezdve 95 frtig.

Hátultöltő kétesövű

Lancaster-fegyverek. legujabb szerkezetűek. Rubancsovakkal frt 50, finomabb különönné d. maszkóvakkal 55 frttől kezdve 95 forintig.

Uj találmányok:

Henry-Rifle amerikai hátultöltő, ismételő golyófejtő, melyet 1/2 perc alatt 16-szor lehet elsűtni, 900 lépésre belöve. Ára 145 frt.

Bővebb leírásával s rajzával szívesen szolgálunk. **Gaubert-féle** hátultöltő egysövű kereti madárfegyver, díszesen kiállítva, darabja 31 frt.

Wernli-féle Pürschstutzenok darabja 52 forint.

Wernli hátultöltő ezélő fegyverek, lövédek számára, szilárdan készüve kis (9 m/m) golyókra frt 75.—
Wernli-féle üres és töltött patronok, gyütaesok, töltő-készületek sat. gyári árak mellett.

Írásbeli megbízások gyorsan s figyelemmel eszközöltetnek. Meg nem felelő tárgyak visszatetnek.

Figyelmeztetés. Minden tőlünk vett fegyver helyett, ha az bármily okból 14 nap alatt változatlan karban s bérmenten küldetik vissza, más fegyverrel szolgálunk, vagy kívánatra a vételért térítjük meg.

Rajzokkal ellátott kimerítő árjegyzéket kívánatra küldünk.

A vadászat egyéb kellékei, u. m.

Töltény-hüvelyek.

Lefauchaux-félék 16, 14, 12 cal.
II. rendűek ezre frt 15 — — —
I. 20. — 24. — 26. —
Lancaster-félék
II. rendűek ezre frt 24 — — —
I. 25. — 27. — 28. —

Löküpacsek minden létező nemei. hátultöltő fegyverekhez.

Töltő-készületek, cartouchesok, övek és **tásák hátultöltő fegyverekhez.**
Vadászkürtök és sipok.
Nyúlászák.
Nyúlászók és poharak.
Pinczetek.
Lőportöltők.
Lőportöltők 1-6 font lőporak.
Sóretacsok.
Löküpacsek-gépek.
Szarvasgyilkok.

Revolverek.

Mignon és marok-revolverek, legkisebb hatlövétű vedtgyver, frt 7.50-12.

Lefauchaux-revolverek vont csővel, hat, ugyannai másodperczen egymásután elűthető lövéssel: 7, 9, 12 m/m Egyszerű simák frt 10, 12, 14.— Szépen vettek 12, 14, 16.

Finomabbak, díszes véséssel, arany- és ezüst berakattal, elefántcsont s egyéb finom agyakkal. kiállításuknak megfelelő arányban 7, 9 és 12 m/m öblűek frt 18-30

10-és 12-lövétű Lefauchaux-revolverek frt 25 40.

Scharps-féle amerikai zsebrevolverek, 7 m/m frt 24, 9 m/m frt 26.

Középen gyuló (Centraffeuer) revolverek 7, 9, 12 m/m frt 15, 20, 24.

Percussió zsebpisztolyok. Egysövűek párja frt 2 60-6 frt.

Kétesövűek 4.80-9.

Bock-pisztolyok párja frt 9 12.

Flobert szobafegyverek.

Nem durranván, szobában és a szabadban mutatni gyakorlatiathoz a ezélővésben ajánlandók, kisebb madarakra is használhatók

Flobert-pisztolyok 6 és 9 m/m öblűek dbja frt 9, 10.50, 13.50, 14.50, 22.

Flobert-puskák frt 18, 20, 21 28, 29.

Vas ezélőtűk ezekhez, kisebbek kiugró bohóccsal frt 4-5.50, nagyobbak bohóccsal és eszlő mozsárral frt 9.50

Flobert-féle töltények.

6 m/m öblűek golyóval, madársöréttel, száza frt 2.—
9 m/m frt 2 20 frt 3.30.

Lovagló szerek.

Angol nyeregek disznóbórból urak számára, 15 frttől kezdve.

Hőgy- és fu-nyeregek. Kengyelvas-szíjjak frt 2.50, 3.30.

Finom terhelők és kőtel-terhelők frt 2.50, 3.30.

Angol kantárok frt 2.65-10.

Kötőfékek frt 2.50, **Izzasztók** frt 3-5.

Kengyelvasok fiuk és urak számára, párja frt 1.50-2.50.

Nyerges-zablák frt 1.75, **feszítő-zablák** frt 2-3, **berakó-zablák** 40 kr.—1.20 krig.

Sarkantyk minden nemei 80 krtól 2 frtig.

Kocsisző-ostorok 55 krtól 15 frtig.

Lovagló-ostorok 80 krtól 15 frtig. **Agarászó-ostorok** frt 3-10. **Ujvárosi agarászó-ostorok.**

Lónáltekék, rugany lóállbentők.

Éstálló-lámpások, kifutó francia készítmény 3 nagyságban frt 1.70, 2.40, 2.90.

Kivida-féle Restitutio-Fluid, igen jeles udító, erősítő szer lovak számára ívege ft 1.30.

Vívó-eszközök.

Vívókard (Rapier) frt 3.30, **vívókard** ft 5.80, **acél vívókard** ft 16-24 **Rapier-keztű** ft 3.80, **vívókard-keztű** ft 4.50 **Pleh manchet** ft 1.40 **Rapier alarceft** 4.— **Rapier-plastron** ft 3-6 **Vívókard-álarceft** frt 10.-0 **Vívókard-plastron** frt 20-22

Torna-golyók öntött vasból, minden nagyságban fontja 25 kr.

Torna-szerkek, nevezetesen: **lőtélhágcsók** frt 5.— **Trappek** frt 4.20, **kötélkarikák** frt 4.75, **maszkótelek** frt 3.— sat., valamint tökéletes készületek.

Rugany in-erősítők frt 3-4.50.

Angol boxcek frt 1-3.

Véd-marokgyűrűk, zsebben hordható igen ajánlandó vedtgyver 55 kr, frt 1, 1.50, 1.80.

Lovagló- és vadász-lábtyúk.

(Kanaszcsuk) különféle nemei, szintyug az annyira kedvelt, angol legging-ek készületben tartatna.

Vizmentes rugany eső-öltönyök ujakkal és fejjelével, mindöngük s nagyságuk szerint frt 10-19.50, **kocsisző- és lovagló-ostorok** fejfedővel frt 16-21, **drappszínű öltönyök** és köpenyek frt 17-28.

Honvédtiszték számára alkalmas, szabályszerűen kiállított köpenyek frt 18-30.

Angol szivartarak

válba függeszthetők 25-75 dbnak frt 3.85, 4.80, 5.75

Kettős távcső

3-szoros lenesekkel, s inhában mint szabadban a legnagyobb távolságra használhatók, díszes bőrtöbű, válba függeszthető szíjjal frt 25.

Dohányvágó gépek

magazon részére, kifutó szerkezetűek, kisebbek frt 16 —, nagyobbak frt 20.—

Francia felkötő órák

35 óráig járó művel s felkötővel dbja frt 7.50

Horoghalászat kellékei.

Éstállóbotok, hosszabbíthatók, 20 krtól 5 ftig korokkellék frt 15-18. **Zsinóvral ellátott** kész horgok 12 krtól 1.50 krig, angol halhorgok stb.

A korcolyázás kedvelőit

értelstjük, miszerint az ezen mulatsághoz alkalmas idényben, a korcsolyák olcsóbb mint legfinomabb s legujabb szerkezetű nemeit tartjuk készületben.

dús választékban tartatnak készületben.

Vadász-disztárgyak, vagyis szarvaszarkából összeállított fegyverfogások állatfejek sat. részint készületben tartatnak, nagyobb tárgyakra vonatkozó megbízások elfogadlatnak.

Kertész és Eisert

Budapestben, Dorottya-utca 2. szám a „Magyar király” szállodával szemközt.

Bécs városa jutalék-kölcsöne 1874. évről.

o. é. 30 milliónyi összeggel, felosztva 300,000 o. é. 100 frtos részvétjegyre (sorsjegyre).

Aláírás megnyitása

60,000 osztrák értékű 100 frtos részvétjegyre.

Aláírási díj: o. é. 100 frt darabonként.

Az angol-osztrák bank és az osztrák bank-társulat átvették a Bécs cs. k. birodalmi fő- és székváros által (az alsó-ausztriai 1873. jan. 21-iki országos és az 1873. april 13-iki birodalmi törvény alapján) az 1874. évi jan. 24-iki tanácsülés határozata folytán kibocsátott, o. ért. harmincz milliónyi jutalék-kölcsönt, mely 300,000 drb o. é. 100 forintos részvétjegyre van felosztva. Ezekből

60,000 részvétjegy (sorsjegy) nyilvános aláírásra bocsátatik.

E jutalék-kölcsön összes részvétjegyi 3000 sorozatba vannak beosztva, melyeknek mindegyikében 100-100 darab foglaltatik, s a kölcsön ötven év alatt huzásokkal törlesztetik. A sorozat- és nyerő-zámok kisorsolása ugyanezen huzás alkalmával történik.

Az első két huzás 1874. évi július 1-én s october 1-én leendő. Ezután 1894-ik évig évenként négy huzás, 1895-től 1913-ig évenként három, és azontul évenként két huzás leendő. — Az utolsó huzás 1924-ik évi márczius 1-én fog végbemenni.

A főnyerő áll:

1874-től 1904-ig való években, minden huzásnál	o. é. 200,000 frtból.
1905-től 1908-ig való években, két-két huzásnál	o. é. 200,000 frtból.
Minden további huzásnál	o. é. 150,000 frtból.

Azonkívül e kölcsön még o. é. 50,000 frtos, 30,000 frtos, 20,000 frtos, 10,000 frtos, 5,000 frtos stb nagyobb nyerőkkel van javadalmazva.

A legkisebb nyerő o. é. 130 frtról 200 frt-ig emelkedik.

A nyeremények kifizetése három hónappal a huzás után Bécs cs. kir. birodalmi fő- és székváros pénztáránál történik.

A kimerítő sorsolási terv, valamint a törlesztési határozatok az aláírás helye-n díj nélkül szolgáltatnak ki.

Az aláírás történik

kedden f. évi april 14-én és szerdán 15-én :

BÉCSBEN az	angol-osztrák banknál	} az üzleti órákban 9-től 5-ig,
> >	osztrák bank-társulatnál	
> >	Union-banknál	

BUDAPESTEN a magyar leszámítoló- és váltóbanknál,

PRÁGÁBAN a cseh leszámítoló banknál,
LEMBERGBEN a galicziai részvény-jelzálog-banknál,
GRÁCZBAN a steiermarki leszámítoló-banknál,
TRIESTBEN az Unio-bank fiókjánál,

AMSTERDAMBAN az amsterdami banknál,
ROTTERDAMBAN a rotterdami banknál,
BASELBEN a baseli kereskedelmi banknál,
ZÜRICHBEN a svájci hitelintézetben.

ALÁÍRÁSI FOLTÉTELEK:

1. Minden aláíró o. é. 10 frtnyi készpénzhelyi biztosítékot tartozik letenni minden általa jegyzett sorsjegy után.
2. A kített 60,000 sorsjegyzése esetén a jegyzések megfelelőleg leszállítatnak.
3. **Az aláírás díj minden sorsjegy után o. é. 100 frt.** Ebből az aláírás eredményének közzététele után nyolcz nap alatt minden kiadandó sorsjegyre o. é. 20 frt fizetendő be oly módon, hogy az 1. pont alatt említett biztosíték a minden sorsjegy után befizetendő o. é. 20 frtnyi összege kiegészítetik.
Ha a pótfizetés az itt idézett határidő alatt nem teljesítetik, az illető aláírási nyilatkozat megsemmisül s a letett biztosíték esedékesé válik.
Ha a teljesítendő befizetés, tekintettel a retalan b. következtetett leszállításra, a fentemlített biztosítóknál kevesebbet tesz, az ebből fennmaradó többlet visszatérítetik.
A 20 frtnyi befizetés teljesítése egy-egy sorsjegy után, még nem jogosít a huzásokban való részvételle.
4. **A hátralékos 80 frt egy-egy sorsjegy után legkésőbb f. évi december 1-ig befizetendő,** és az aláírók e külvévő részlet után kamatokat fizetni nem tartoznak.
Az aláíróknak szabadságában áll, a rájuk esendő sorsjegyeket egészben vagy részenként megfizetni és átvenni. E sorsjegyek kiszolgáltatása **f. évi május 1-én** veszi kezdetét.
Ha a teljes befizetés folyó évi december 1-ig nem teljesítetik, akkor az aláíró átvételi joga elenyészik és a befizetett összeg esedékesé válik.
5. Ugyanazon helyen hol az aláírás történt, teljesítendő a befizetések és hátralékok, és veendő át a sorsjegyek.

Bécsben, 1874. évi april 8-án.

Angol-osztrák Bank.

Osztrák Bank-Társulat.